

дятъ, че броятъ на елементитѣ въ природата е строго опредѣленъ, тѣ нито се намаляватъ, нито растатъ. — Това е модерно схващане въ философията. Въ сжщностъ не е така. Всѣка година се придава по единъ новъ елементъ въ природата. Този елементъ иде отвънъ нѣкъде и влиза въ козмоса. Външно, въ физическия свѣтъ това не е констатирано въ промѣнитѣ на човѣшкото съзнание. Всѣки моментъ въ човѣшкото съзнание се влива нѣщо ново.

Като разрешаватъ известенъ въпросъ, нѣкои философи казватъ: Ние бѣхме разрешили въпроса добре, но въ съзнанието ни влѣзе новъ елементъ, хиксъ (х), който развали работата. Тѣ правятъ изчисление и намиратъ, че хиксъ е равенъ, запримѣръ, на единица. Тъкмо разрешатъ въпроса, на другия день още единъ новъ елементъ, игрекъ (у), влиза въ съзнанието имъ и разваля работата. Изчисляватъ на какво е равенъ игрекъ и намиратъ, че е равенъ, запримѣръ, на две. После влѣзе новъ елементъ въ съзнанието, който постоянно го измѣня, а отъ това и материята се диференцира.

Въ съвременната химия се говори за атомитѣ на елементитѣ, запримѣръ, за атома на златото, като считатъ, че въ всички случаи този атомъ запазва едни и сжщи свойства. Въ действителностъ не е така. Атомътъ на златото въ минералното царство се различава отъ атома на златото въ растенията; последниятъ се